

Súd: Okresný súd Čadca  
Spisová značka: 4C/20/2016  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5316200755  
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2017  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková  
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2017:5316200755.5

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou JUDr. Annou Plichtíkovou v právnej veci žalobcu F. O., A.. XX.X.XXXX, L. XXXX/X, XXX XX Ž., zast. Advokátska kanceláriou JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík s.r.o., Potočná 2835/1A, 022 01 Čadca, IČO: 36 866 849, proti žalovanej X. H., N.. L. F. X., Š. X, XXX XX W., Y. F. T.: E. F. Č., XX. A. XXXX/X, XXX XX Č., v konaní o náhradu škody 4 093,36 € takto

### rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 3 865,42 € v lehote 60 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobu čo do zaplata sumy 232,94 € z a m i e t a.

III. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 88 % vo výške, ktorá bude vyčíslená po právoplatnosti rozsudku VSÚ prvostupňového súdu.

### o d ô v o d n e n i e :

Podľa § 220 ods. 4 CSP súd arabskými číslicami označuje jednotlivé odseky odôvodnenia rozsudku, ktoré zodpovedajú podstatným náležitostiam odôvodnenia rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP:

1. Čo tvorilo záväzný predmet sporu, čím sa cítil byť viazaný prvostupňový súd: Rozsudkom č. k. 4C/20/2016-99 zo dňa 2.6.2016 súd rozhodol tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Vychádzajúc z nálezů Ústavného súdu SR II. ÚS 163/2013-50 zo dňa 13.11.2013 nezaujal prvostupňový súd názor totožný s názorom žalobcu. Podľa názoru prvostupňového súdu skutočnosť, že žalobca bol neskôr oslobodený spod obžaloby, neznamená naplnenie podmienok § 6 ods. 1 uvedeného zákona, teda neznamená, že rozsudkom o oslobodení spod obžaloby bolo zrušené uznesenie zo dňa 15.7.2009 ČVS:ORP-265/OEK-CA-2009 o vznesení obvinenia pre nezákonnosť. Mal za to, že žalobca nijakým dôkazom nepreukázal, že príslušný orgán zrušil uznesenie o vznesení obvinenia pre nezákonnosť. Nezákonnosť tohto uznesenia nemôže posudzovať konajúci všeobecný súd, ktorý koná o náhrade škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Za zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia teda nemožno považovať neskorší rozsudok o oslobodení spod obžaloby. V čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia existoval určitý stupeň pravdepodobnosti, že prešetrený skutok spáchala konkrétna osoba v uznesení označená, v tomto prípade žalobca. Uznesenie je predpokladom ďalšieho vyšetřovania. V čase jeho vydania boli splnené všetky zákonné predpoklady na jeho vydanie. Nebolo zrušené ani na základe konania o sťažnosti proti uzneseniu. Na čl. 61 spisu je uznesenie OP Čadca Pv 570/09 zo dňa 7.10.2009 o zamietnutí sťažnosti obvineného F. O. ako nedôvodnej. Išlo o sťažnosť proti uzneseniu vyšetřovateľa o vznesení obvinenia pre zločin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu. Uznesenie o vznesení obvinenia preto nemožno považovať za nezákonné rozhodnutie podľa § 6 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. platného a účinného ku dňu 31.12.2010. Súd sa teda nestotožnil so záverom, že podľa § 6 ods. 1, 2 uvedeného zákona sa za zrušenie alebo

zmenenie uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť je potrebné považovať neskorší rozsudok o oslobodení spod obžaloby. Mal za to, že pri aplikácii logického výkladu, keby uznesenie o vznesení obvinenia bolo nezákonné, bolo by zrušené na základe riadneho opravného prostriedku, ktorý bol podaný v sťažnosti a teda k ďalším štádiám trestného konania - podaniu obžaloby a vydaniu rozsudku by vôbec nebolo došlo. Oslobodením spod obžaloby sa len nepotvrdila pravdepodobnosť o spáchaní určitého skutku konkrétnou osobu, ktorá však v čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia existovala. Keďže predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je existencia nezákonného rozhodnutia, existencia škody a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím, ktoré podmienky musia byť splnené kumulatívne, pri aplikácii logického výkladu, keďže nebola splnená základná podmienka existencia nezákonného rozhodnutia, nepreukázal žalobca zodpovednosť žalovaného za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Ostatnými podmienkami zodpovednosti za vzniknutú škodu sa súd nezaoberal, pretože by to bolo nadbytočné, nevhodné a právne irelevantné, preto žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú. Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 10Co/274/2016-156 zo dňa 28.2.2017 zrušil rozsudok prvostupňového súdu a vrátil vec na nové konanie, nové rozhodnutie. Odvolací súd v bode 13 odôvodnenia uviedol, že sa nestotožnil s konštatovaním okresného súdu, že samotné oslobodenie obžalovaného (žalobcu) spod obžaloby nevedie k záveru o nezákonnosti uznesenia o vznesení obvinenia. Naopak, v konkrétnej súdnej veci treba považovať uvedenú podmienku vzniku nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. za splnenú. Úlohou okresného súdu bude posúdiť existenciu ďalších (kumulatívnych) predpokladov a v prípade ich danosti rozhodnúť o konkrétnej výške nároku žalobcu. V bodoch 10, 11 a 12 odôvodnenia uviedol, že nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 163/2013 z 13.11.2013, z ktorého vyplýva, že uznesenie o vznesení obvinenia nemožno bez ďalšieho považovať za nezákonné len preto, že v neskoršom štádiu trestného konania sa nepotvrdila pravdepodobnosť podozrenia zo spáchania trestného činu (ako tomu bolo aj v prejednávanej veci), riešil túto otázku len ako vedľajšiu otázku, pretože prioritne riešil otázku premlčania, resp. určenia začiatku plynutia premlčacích lehôt. Preto poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu SR, ktoré plne akceptujú doterajšiu judikatúru všeobecných súdov - napr. I. ÚS 548/2012 zo dňa 7.12.2012, II. ÚS 25/2011 z 24.3.2011, z ktorých vyplýva dlhodobo iný názor než z nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 163/2013 z 13.11.2013. Zaujatím opačného stanoviska by teda došlo k odklonu od doterajšej dlhoročnej súdnej praxe v predmetnej otázke. Odklon prvostupňový súd nezdôvodnil, aj keď predstavuje zásadný odklon od ustálenej súdnej praxe. Podľa § 391 ods. 2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Podľa § 391 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať. Prvostupňový súd sa cítil byť viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. V zmysle záväzného právneho názoru odvolacieho súdu tak teda súd mal v ďalšom konaní za splnenú prvú podmienku vzniku nároku na náhradu škody za nezákonné rozhodnutie, a to nezákonné rozhodnutie. Ďalej v zmysle pokynov odvolacieho súdu sa zaoberal skúmaním existencie ďalších podmienok vzniku nároku na náhradu škody, a to vznik škody, výška škody, príčinnej súvislosti medzi namietaným rozhodnutím a vznikom škody.

2. Čo tvrdil žalobca v žalobe: Dňa 29.1.2016 navrhovateľ F. O., A.. XX.X.XXXX, právne zastúpený, podal návrh proti odporkyni X. H., N. L. F. X., W.. Príslušnosť Okresného súdu v Čadci oprel o ustanovenie § 87 písm. b) OSP, teda súd, v obvode ktorého došlo ku skutočnosti, ktorá zakladá právo na náhradu škody. V nadväznosti na § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z., keďže nedošlo k uspokojeniu nároku navrhovateľa na náhradu škody do 6 mesiacov od podania žiadosti alebo od oznámenia, že škoda nebude nahradená, bol nútený navrhovateľ podať návrh. Škoda vznikla tak, že dňa 15.7.2009 uznesením ČVS: ORP-265/OEK-CA-2009 voči osobe navrhovateľa bolo vznesené obvinenie za zločin ublíženia na zdraví podľa ustanovenia § 155 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona. Proti uzneseniu podal dňa 15.7.2009 v zákonnej lehote sťažnosť. Sťažnosť bola uznesením prokurátorky Okresnej prokuratúry Čadca sp. zn. Pv 570/09-14 zo dňa 7.10.2009 zamietnutá ako nedôvodná. Dňa 30.6.2010 navrhovateľovi OP Čadca doručila upozornenie na zmenu právnej kvalifikácie. Dňa 1.7.2010 podala obžalobu pod sp. zn. Pv 570/09-31 za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) a ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného do 1.9.2009 a zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona. 2.6.2011 OS Čadca uznesením sp. zn. 1T/81/2010 obžalobu odmietol, vrátil prokurátorovi. Prokurátorka proti uzneseniu podala sťažnosť. K sťažnosti sa navrhovateľ vyjadril. Krajský súd v Žiline uznesením 2To/85/2011-281 zo dňa 5.10.2011 podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť zamietol. OP Čadca vrátila vyšetrovací spis vyšetrovateľovi OR PZ, odboru kriminálnej polície Čadca na doplnenie skráteného vyšetrovania podľa § 230 ods. 2 písm. d) Tr. por. spolu s písomným pokynom. Dňa 3.7.2012

prokurátorka OP Čadca podala na navrhovateľa obžalobu sp. zn. Pv 570/09-63. Rozsudkom zo dňa 5.2.2015 Okresný súd v Čadci rozhodol (2T/72/2012-434), že oslobodil navrhovateľa spod obžaloby. Nebolo preukázané, že skutok spáchal navrhovateľ ako obžalovaný. Prokurátorka podala odvolanie. Navrhovateľ sa k odvolaniu vyjadril. Okresný prokurátor vzal odvolanie späť. Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 3To/70/2015-449 zo dňa 9.7.2015 vzal na vedomie späťvzatie odvolania okresného prokurátora. Rozsudok Okresného súdu v Čadci č. k. 2T/72/2012 tak nadobudol právoplatnosť dňa 9.7.2015. Na základe toho navrhovateľ požiadal o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Dňa 16.11.2015 sa obrátil na Generálnu prokuratúru SR (§ 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z. z.). Generálna prokuratúra SR postúpila sťažnosť Ministerstvu spravodlivosti SR. Ministerstvo spravodlivosti SR vrátilo vec Generálnej prokuratúre SR. Generálna prokuratúra SR žiadosť ako nedôvodnú odmietla. V nadväznosti na § 3 ods. 1 písm. a), § 3 ods. 2, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. navrhovateľ preto uplatnil právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu. Návrhom zo dňa 29.1.2016, ktorý je pred Okresným súdom v Čadci vedený pod sp. zn. 4C/20/2016. Z rozsudku Okresného súdu v Čadci, ktorým bol navrhovateľ oslobodený (2T/72/2012-434 zo dňa 5.2.2015) vyplýva, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný, teda navrhovateľ. Škoda navrhovateľovi vznikla na trovách právneho zastúpenia podľa § 18 ods. 1, 3 zákona 514/2003 Z.z. Poukázal aj na nález Ústavného súdu ČR zo dňa 1.7.2003 č. I. ÚS 513/2002. Týmto nálezom bolo potvrdené, že náklady právneho zastúpenia ako súčasť nákladov konania sú materiálnou ujmu, ktorú je štát povinný v súvislosti s nezákonným rozhodnutím alebo postupom poškodeného zaplatiť, a to aj v prípade, ak tieto náklady sú jedinou škodou, ktorá poškodenému vznikla. Obdobne to vyplýva aj z rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 11C/54/2007. Celková výška škody predstavuje sumu 4 098,36 €. Škoda navrhovateľovi vznikla v príčinnej súvislosti s vydaním nezákonných rozhodnutí orgánov činných v trestnom konaní. Suma bola vyfakturovaná a zaplatená advokátskej kancelárii ako trovy právneho zastúpenia. Z toho dôvodu škodu spôsobenú orgánmi činnými v trestnom konaní vo výške 4 098,36 € žiadal navrhovateľ zaplatiť. Na pojednávaní dňa 10.5.2016 právny zástupca navrhovateľa na návrhu trval a v reakcii na prednes zástupcu OP uviedol. Z ustálenej súdnej praxe je známe, že uznesenie o vznesení obvinenia sa považuje za nezákonné rozhodnutie, ak v ďalšom priebehu konania dôjde k zastaveniu trestného stíhania, resp. k oslobodeniu spod obžaloby. V tomto prípade sa jednalo o nedôvodné, nezákonné trestné stíhanie. Bolo vedené viac rokov - od roku 2009 až do právoplatnosti rozsudku. Navrhovateľ si uplatňuje len majetkovú ujmu čo sa týka trov obhajoby. Vo vzťahu k úkonom, ktoré rozporovala zástupkyňa OP ČA uviedol, že je možné, že došlo k pisárskej chybe a dvakrát bol uplatnený ten istý úkon, nesúhlasil však s tvrdením ohľadom verejných zasadnutí, úkonov, ktoré boli účtované z tohto titulu. Dňa 6.4.2016 na čl. 78 spisu reagoval právny zástupca navrhovateľa nasledovne. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4M Cdo/15/2009 z 18.8.2010, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/194/2010 zo dňa 30.3.2011, ktoré k svojmu podaniu pripojil a ktoré boli doručené odporcovi. Vyvodil z nich, že štát sa nemôže zbaviť zodpovednosti za nesprávny úradný postup orgánov, ak takýto postup sa ukáže ako mylný, zasahujúci do základných práv. Ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby, s prihliadnutím na okolnosti prípadu treba vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti zákonnosti začatia vedenia trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. Rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má aj zastavenie trestného stíhania alebo oslobodenie spod obžaloby.

3. Čo tvrdil žalovaný: Z vyjadrenia GP SR čl. 71 zo dňa 9.3.2016 vyplýva, že nárok navrhovateľa neuznávajú. Návrh žiadajú zamietnuť. Navrhovateľ nepreukázal svoje tvrdenia o neexistencii nezákonného rozhodnutia. Navrhovateľ označil za nezákonné rozhodnutie, od ktorého odvodzuje svoj nárok na náhradu škody, uznesenie vyšetrovateľa OR PZ v Čadci sp. zn. ČVS: ORP-265/OEK-CA-2009 zo dňa 15.7.2009 o vznesení obvinenia voči jeho osobe. Za nezákonné rozhodnutie ho považuje z dôvodu, že trestné konanie skončilo rozsudkom Okresného súdu v Čadci č. k. 2T/72/2014-434 zo dňa 5.2.2015, ktorým bol navrhovateľ spod obžaloby oslobodený. Neskoršie rozhodnutie o oslobodení obžalovaného spod obžaloby nezakladá záver o tom, že uznesenie o vznesení obvinenia voči jeho osobe bolo nezákonné. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Konštrukcia vytvorená navrhovateľom je v rozpore so znením zákona. Zákon jednoznačne vymedzuje, aké rozhodnutie možno považovať za nezákonné. Nezákonné je iba právoplatné rozhodnutie, ktoré bolo zrušené alebo zmenené

pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd nemôže určovať zákonnosť alebo nezákonnosť rozhodnutia o vznesení obvinenia orgánu činného v trestnom konaní. Taký záver navrhovateľa a jeho právneho zástupcu je v rozpore so zásadami trestného práva na území SR. Uznesenie o vznesení obvinenia nepredpokladá právnu istotu, že skutok sa stal a že ho skutočne spáchal obvinený, ale vyjadruje istú mieru pravdepodobnosti o jeho spáchaní. Nemôže sa stať nezákonným z dôvodu, že v neskoršom štádiu konania sa toto podozrenie z rôznych dôvodov nepotvrdí (II. ÚS 163/2013). Opačný záver by spochybňoval základnú ústavnú zásadu o prezumpcii nevinu. Prípravné trestné konanie by stratilo význam. Stíhať by bolo možné len osoby, u ktorých by vina v čase vznesenia obvinenia bez akýchkoľvek pochybností bola už preukázaná. Nie je možné spájať na spoločné posudzovanie uznesenie o vznesení obvinenia a rozsudok o vine a nevine obvineného, tak ako to učinil navrhovateľ v návrhu. K takému postupu nie je možné dospieť ani extenzívnym výkladom zákona. Predpoklady pre vydanie týchto dvoch typov rozhodnutí upravuje Trestný poriadok. Rozhodnutie o vznesení obvinenia má svoj základ v prijatí odôvodneného záveru o tom, že trestný čin spáchala určitá osoba (§ 206 ods. 1 Trestného poriadku), ktoré však v žiadnom prípade nemožno stotožniť so záverom o vine tejto osoby, resp. nevine osoby. Na každé z týchto rozhodnutí súd kladie iné nároky. Pri vznesení obvinenia postačuje dôvodné podozrenie o spáchaní trestného činu určitou osobou, pri rozhodnutí o vine musí byť vina obžalovaného preukázaná bez akýchkoľvek pochybností. Nie je možné dospieť k záveru, že oslobodzujúci rozsudok má rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania. Je neprípustné sankcionovať orgány činné v trestnom konaní za ich činnosť, ktorú uskutočňujú na základe v medziach zákona. Je to neprípustný zásah do ich právomoci. Pre splnenie nároku na náhradu škody je povinný navrhovateľ kumulatívne preukázať tri podmienky - nezákonné rozhodnutie, vznik škody a príčinnú súvislosť medzi namietaným rozhodnutím a vznikom škody. V tomto prípade nie je splnená základná podmienka - existencia nezákonného rozhodnutia. Nie je teda daný základ nároku na náhradu škody. Na pojednávaní dňa 10.5.2016 zástupkyňa OP uviedla. Rozhodnutia, ktoré vo svojom návrhu a doplnenom návrhu uviedol navrhovateľ, sú už prekonané. Poukázala na rozhodnutie Ústavného súdu SR, a to dôvod jeho nálezu z 13.11.2013 sp. zn. II. ÚS 163/2013-50 a uznesenie zo dňa 7.12.2012 sp. zn. I. ÚS 548/2012. Z týchto rozhodnutí Ústavného súdu SR odvodila, že uznesenie o vznesení obvinenia, na vydanie ktorého v čase jeho vydania boli splnené všetky zákonné predpoklady, nemožno bez ďalšieho považovať za nezákonné len z toho dôvodu, že pravdepodobnosť zo spáchania určitého skutku konkrétnou osobou v čase jeho vydania sa neskôr nepotvrdila. Spochybnila výšku škody, teda úkony právnej pomoci, a to konkrétne úkon zo dňa 15.2.2013, ktorý je dvakrát započítaný ten istý úkon, úkon z 2.6.2011 by mal byť len polovičný úkon, pretože išlo len o verejné zasadnutie a nie o hlavné pojednávanie, rovnako zo dňa 9.7.2015 - na tomto pojednávaní sa vôbec nepojednávalo, nerozhodovalo, odvolanie bolo vzaté späť. Úkon mal byť len v rozsahu 1 a nie v celej výške, ako si uplatňuje navrhovateľ.

4. Aké dôkazy súd vykonal: Súd vykonal dokazovanie nasledovnými dôkazmi - návrh čl. 1, 2, 3, podanie GP zo dňa 20.1.2016 čl. 6, vrátenie postúpenej žiadosti z prerokovania nároku na náhradu škody zo dňa 2.12.2015 čl. 7, podanie GP zo dňa 26.11.2015 čl. 10, žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím čl. 11, príjmový doklad čl. 14, faktúra čl. 15, uznesenie 3To/70/2015-449 zo dňa 9.7.2015, vyjadrenie k odvolaniu čl. 18, sprievodný list čl. 20, odvolanie zo dňa 19.3.2015 čl. 21, rozsudok 2T/72/2012-434 zo dňa 5.2.2015 na čl. 23 spisu, obžaloba vo veci 2T/73/2012 čl. 28, uznesenie Krajského súdu v Žiline 2To/85/2011-281 zo dňa 5.10.2011, ktorým bola sťažnosť okresného prokurátora zamietnutá, uznesenie na čl. 37, vyjadrenie obvineného F. O. k sťažnosti OP čl. 41, obvinený F. O. - odôvodnenie sťažnosti 14.7.2011 čl. 43, uznesenie 1T/81/2010 zo dňa 2.6.2011 o odmietnutí obžaloby vo veci F. O.Š. a vrátení veci prokurátorovi, podanie OP zo dňa 1.7.2010 čl. 52, upozornenie na zmenu právnej kvalifikácie OP Čadca zo dňa 28.6.2010 čl. 60, uznesenie o zamietnutí nedôvodnej sťažnosti zo dňa 7.10.2009 čl. 61, obvinený F. O. - vyrozumienie o úkone, podanie zo dňa 13.11.2009 čl. 64, sťažnosť obvineného F. O. proti uzneseniu zo dňa 21.8.2009 čl. 65, uznesenie zo dňa 15.7.2009 čl. 67, procesné poučenia súdu vrátane poučenia podľa § 120 ods. 4 OSP v nadväznosti na § 205a OSP čl. 70, ktoré boli doručené všetkým účastníkom konania i právnemu zástupcovi, podanie GP zo dňa 9.3.2016 čl. 71, stanovisko navrhovateľa k vyjadreniu odporcu zo dňa 9.3.2016, stanovisko je zo dňa 6.4.2016, je na čl. 78 a bolo doručené odporcovi dňa 12.4.2016.

5. Aký skutkový stav súd zistil z vykonaných dôkazov a aké skutkové závery zaujal: Na čl. 67 spisu je uznesenie OR PZ Čadca zo dňa 15.7.2009 o začatí stíhania ako obvineného F. O. za zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu. Na čl. 65 spisu je podanie právneho zástupcu obvineného F. O.Š. zo dňa 21.8.2009 pre OR PZ Čadca ako sťažnosť proti uzneseniu OR PZ Čadca ČVS: ORP-265/OEK-CA-2009 z 15.7.2009 o začatí trestného stíhania pre zločin ublíženia na

zdraví v štádiu pokusu. Na čl. 61 spisu je uznesenie OP Čadca PV 570/09 zo dňa 7.10.2009 v trestnej veci obvineného F. O. o zamietnutí sťažnosti obvineného F. O. ako nedôvodnej. Išlo o sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa o vznesení obvinenia pre zločin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu. Na čl. 64 spisu je podanie OR PZ Čadca zo dňa 13.11.2009 o oznámení vyšetrovacích úkonov. Na čl. 60 spisu je upozornenie Okresnej prokuratúry v Čadci zo dňa 28.6.2010 na zmenu právnej kvalifikácie. Na čl. 52 spisu je obžaloba OP Čadca Pv 570/09-31 z 1.7.2010 k veci 1T/81/2010 pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) a ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného do 1.9.2009 a zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona. Na čl. 46 je uznesenie OS Čadca zo dňa 2.6.2011, ktorým podľa § 244 ods. 1 písm. h) Tr. por. súd obžalobu vo veci F. O. odmietol a vec vrátil prokurátorovi. Na čl. 43 spisu je podanie Okresnej prokuratúry Čadca Pv 570/09 zo dňa 14.7.2011 vo veci obvinený F. O. k č. 1T/81/2010 odôvodnenie sťažnosti. Sťažnosť bola podaná na verejnom zasadnutí dňa 2.6.2011 po vyhlásení uznesenia. Na čl. 41 spisu je vyjadrenie obvineného F. O. zo dňa 8.8.2011 k sťažnosti OP Čadca Pv 570/09 zo dňa 14.7.2011. Na čl. 37 spisu je uznesenie krajského súdu 2To/85/2011-281 zo dňa 5.10.2011, ktorým podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. bola sťažnosť okresného prokurátora zamietnutá. Na čl. 28 spisu je obžaloba OP Čadca zo dňa 3.7.2012 na obvineného F. O. za uvedený skutok prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) a ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného do 1.9.2009, zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona. Na čl. 14 spisu je príjmový pokladničný doklad z 10.1.2015 č. 9495167 na sumu 3 675,52 €. Ide o platbu faktúry 2014020809. Faktúra na uvedené úkony v uvedenej hodnote je na čl. 16 spisu. Sú v nej rozpísané jednotlivé úkony právnej pomoci v celkovej výške 3 675,52 €, na čl. 13 spisu je účtovný doklad na sumu 422,84 €, ide o platbu faktúry 2015860, ktorá je na čl. 15 spisu. Na čl. 23 spisu je rozsudok vo veci 2T/72/2012-434 zo dňa 5.2.2015, ktorým podľa § 285 písm. c) Tr. por. súd obžalovaného F. O., A.. XX.X.XXXX oslobodil spod obžaloby Okresnej prokuratúry Čadca sp. zn. Pv 570/09 zo dňa 3.7.2012, pretože nebolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný. Na čl. 21 spisu je odvolanie vo veci F. O. zo dňa 19.3.2015. Ide o odvolanie Okresnej prokuratúry Čadca proti rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/72/2012-434 zo dňa 5.2.2015. Na čl. 18 spisu je vyjadrenie právneho zástupcu k odvolaniu OP zo dňa 19.3.2015, vyjadrenie je zo dňa 1.4.2015. Na čl. 17 spisu je uznesenie KS Žilina 3To/70/2015-449 zo dňa 9.7.2015, ktorým podľa § 312 ods. 4 Tr. por. zoberal na vedomie späťvzatie odvolania okresného prokurátora krajským prokurátorom. Na čl. 11 spisu je žiadosť zo dňa 16.11.2015, v ktorej navrhovateľ žiadal Generálnu prokuratúru SR o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Na čl. 10 spisu je podanie GP SR zo dňa 26.11.2015, ktorým z dôvodu svojej nepríslušnosti žiadosť postúpili Ministerstvu spravodlivosti SR na ďalšie konanie. Na čl. 7 spisu je podanie Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 2.12.2015, ktorým vrátili postúpenú žiadosť o prerokovanie nároku na náhradu škody späť Generálnej prokuratúre SR. Na čl. 6 spisu je podanie GP SR zo dňa 20.1.2016. Z podania je zrejmé, že nárok na náhradu škody v rámci predbežného prerokovania nebol uznaný. GP SR uviedla, že podmienky na náhradu škody nie sú dané. OP nevydala nezákonné rozhodnutie, ktoré navrhovateľ uplatňuje ako titul pre náhradu škody. Na veci nič nemezí skutočnosť, že klient bol oslobodený spod obžaloby. Prokurátor pri stíhaní postupoval v súlade so zákonom a základnými zásadami trestného konania. Rozhodnutie o vznesení obvinenia spočíva v hodnotení nazhromaždených dôkazov a zistení, pri ktorých sa uplatňuje zásada hodnotenia dôkazov podľa vnútorného presvedčenia ustanovená v § 2 ods. 12 Trestného poriadku vo vzťahu k záveru, že trestný čin spáchala určitá osoba. Také presvedčenie nie je totožné s presvedčením o vine. Výraz „dostatočne“ preukazuje, že sa nevyžaduje istota, ale stačí dostatočne zdôvodnená pravdepodobnosť. Vznesenie obvinenia proti konkrétnej osobe nie je rozhodnutím o tom, že osoba trestný čin spáchala. Vyjadruje len vyšší stupeň pravdepodobnosti, že osoba je páchatelom činu. Záver nie je konečný, podlieha hodnoteniu, dokazovaniu. Po zistení určitej miery pravdepodobnosti je povinnosťou vyšetrovateľa alebo policajného orgánu obvinenie vzniesť. Bez vznesenia obvinenia nie je možné vykonávať procesne významné úkony a nie je možný ani plnohodnotný výkon oprávnenie obhajcu. Porušenie ustanovení o vznesení obvinenia sa hodnotí ako podstatná chyba konania. V danej veci bol odôvodnený záver, že konkrétna osoba Pavol Krško bol páchatelom predmetného trestného činu. Na základe toho bola podaná aj obžaloba okresného prokurátora Čadca č. k. Pv 570/09/63 z 3.7.2012. Absentuje teda zákonný titul náhrady škody.

6. Právne závery: Predmetom konania je tvrdené nezákonné rozhodnutie zo dňa 15.7.2009, uznesenie ČVS: ORP-265/OEK-CA-2009 o vznesení obvinenia za zločin ublíženia na zdraví podľa ustanovenia § 155 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona. Súd aplikoval na tento skutkový stav zákon č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení zmien a doplnkov. Podmienkou uplatnenia nároku podľa § 15 ods. 1 zákona je predbežné prerokovanie nároku na náhrady škody s príslušným orgánom. Podľa § 16

ods. 1 zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody do 6 mesiacov od prijatia žiadosti, môže poškodený podať žalobu na súd. Túto podmienku mal súd splnenú. Na čl. 11 spisu je žiadosť zo dňa 16.11.2015, v ktorej navrhovateľ žiadal Generálnu prokuratúru SR o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Na čl. 10 spisu je podanie GP SR zo dňa 26.11.2015, ktorým z dôvodu svojej nepríslušnosti žiadosť postúpili Ministerstvu spravodlivosti SR na ďalšie konanie. Na čl. 7 spisu je podanie Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 2.12.2015, ktorým vrátili postúpenú žiadosť na prerokovanie nároku na náhradu škody späť Generálnej prokuratúre SR. Na čl. 6 spisu je podanie GP SR zo dňa 20.1.2016. Z tohto podania vyplýva, že nebol uznaný nárok navrhovateľa na náhradu škody tvoriacej predmet sporu v rámci predbežného prerokovania nároku na náhradu škody. GP SR uviedla, že nevydala nezákonné rozhodnutie. Nezákonnosť rozhodnutia nenastala tým, že navrhovateľ bol oslobodený spod obžaloby. Prokurátor pri stíhaní postupoval v súlade so zákonom. Rozhodnutie o vznesení obvinenia znamená určité presvedčenie o podozrení vo vzťahu k určitej osobe v súvislosti so spáchanou trestnou činnosťou. Vyjadruje len vyšší stupeň pravdepodobnosti, že osoba je páchatelom činu. Nejde o konečný záver. Pravdepodobný predpoklad podlieha hodnoteniu, dokazovaniu. Vyšetrovateľ je povinný podľa zákona pri zistení určitej miery pravdepodobnosti vzniesť trestné obvinenie. Bez vzneseného obvinenia nie je možné vykonávať procesné významné úkony. V uvedenom štádiu konania, kedy bolo vydané uznesenie o vznesení obvinenia, bol takýto predpoklad daný a bola podaná obžaloba okresného prokurátora č. k. PV 570/09/63 z 3.7.2012. Absentuje zákonný titul nároku na náhrady škody. Z dôvodu, že navrhovateľovi bol zamietnutý návrh na náhradu škody v rámci predbežného prerokovania nároku na náhradu škody, podal dňa 29.1.2016 návrh proti Slovenskej republike, zastúpenej Generálnou prokuratúrou SR. Žiadal nahradiť škodu vo výške 4 098,36 €. Škoda predstavovala úkony obhajcu obvineného - navrhovateľa. Za nezákonné rozhodnutie považoval uznesenie zo dňa 15.7.2009 ČVS: ORP-265/OEK-CA-2009, ktorým bolo vznesené obvinenie za zločin ublíženia na zdraví podľa ustanovenia § 155 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona. Proti uzneseniu podal sťažnosť. Za zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia považoval rozsudok Okresného súdu v Čadci zo dňa 5.2.2015 sp. zn. 2T/72/2012-434, ktorým bol oslobodený spod obžaloby, pretože nebolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný. Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Čadci podala odvolanie, navrhovateľ sa vyjadril a prokurátorka vzala späť odvolanie. Rozsudok sa stal dňa 9.7.2015 právoplatným aj vykonateľným. Prokurátorka ako zástupkyňa odporcu na pojednávaní uviedla, že nie je splnená základná podmienka, a to - nie je daný základ nároku. Navrhovateľ nepreukázal, že uznesenie bolo zrušené ako nezákonné uznesenie. Rozhodnutie o oslobodení obžalovaného spod obžaloby nezakladá záver o tom, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo nezákonné. Nezákonnosť musí byť konštatovaná príslušným orgánom, ktorým nie je všeobecný súd, ktorý prejednával nárok na náhradu škody. Za také rozhodnutie nemožno považovať rozhodnutie o oslobodení spod obžaloby. Poukázala na rozhodnutie Ústavného súdu SR, nález z 13.11.2013 sp. zn. II. ÚS 163/2013-50 a uznesenie zo dňa 7.12.2012 sp. zn. I. ÚS 548/2012. Podľa týchto nálezov ústavného súdu uznesenia o vznesení obvinenia, ktoré spĺňali v čase ich vydania všetky zákonné predpoklady, nemožno bez ďalšieho považovať za nezákonné len preto, že v neskoršom štádiu trestného konania sa nepotvrdila pravdepodobnosť podozrenia zo spáchania trestného činu, ako tomu bolo v tomto prípade. Podľa § 5 ods. 1 zákona 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. Podľa § 6 ods. 1, 2 zákona 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Navrhovateľ preukázal, že podľa § 6 ods. 2 zákona podal proti tvrdenému nezákonnému rozhodnutiu opravný prostriedok (čl. 67 - uznesenie o vznesení obvinenia, čl. 65 - sťažnosť proti uzneseniu). V zmysle záväzného právneho názoru odvolacieho súdu súd dospel k záveru, že žalobca preukázal základnú podmienku konania podľa § 6 ods. 1 uvedeného zákona, teda nezákonné rozhodnutie, ktorým podľa § 6 ods. 1 uvedeného zákona je právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, ak toto rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Podmienky § 6 ods. 1 uvedeného zákona boli naplnené. Rozsudkom o oslobodení spod obžaloby bolo zrušené uznesenie zo dňa 15.7.2009 ČVS:ORP-265/OEK-CA-2009 o vznesení obvinenia pre nezákonnosť. Týmto dôkazom žalobca preukázal, že príslušný orgán zrušil uznesenie o vznesení obvinenia pre nezákonnosť. Za zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia teda možno považovať neskorší rozsudok o oslobodení spod obžaloby. Uznesenie o vznesení obvinenia preto prvostupňový súd považoval za nezákonné rozhodnutie podľa § 6 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. Ďalším predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu

spôsobenú nezákonným rozhodnutím okrem existencie nezákonného rozhodnutia je aj existencia a výška škody a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím. Všetky uvedené podmienky musia byť splnené kumulatívne. Pokiaľ ide o existenciu škody a výšku škody, škoda podľa žaloby žalobcovi vznikla na trovách právneho zastúpenia podľa § 18 ods. 1, 3 zákona č. 514/2003 Z. z. Žalobca poukázal na nález Ústavného súdu ČR zo dňa 1.7.2003 č. I. ÚS 513/2002. Z tohto nálezu mal žalobca potvrdené, že náklady právneho zastúpenia ako súčasť nákladov konania sú materiálnou ujmom, ktorú je štát povinný v súvislosti s nezákonným rozhodnutím alebo postupom poškodeného zaplatiť, a to aj v prípade, ak tieto náklady sú jedinou škodou, ktorá poškodenému vznikla (obdobne rozsudok Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 11C/54/2007). Celková výška škody predstavuje sumu 4 098,36 €, tak ako je uvedené v žalobe. Táto škoda vznikla žalobcovi v príčinnej súvislosti s vydaním nezákonných rozhodnutí orgánov činných v trestnom konaní. Suma bola vyfakturovaná a zaplatená advokátskej kancelárii ako trovy právneho zastúpenia. Z toho dôvodu škodu spôsobenú orgánmi činnými v trestnom konaní vo výške 4 098,36 € žiadal žalobca zaplatiť. K existencii a výške škody na pojednávaní dňa 10.5.2016 žalovaná uviedla, že namietla výšku škody. Rovnako aj vo vyjadrení GP SR čl. 71 zo dňa 9.3.2016. Bol namietnutý úkon zo dňa 15.2.2013, ktorý je dvakrát započítaný, úkon z 2.6.2011 by mal byť len polovičný úkon, pretože išlo len o verejné zasadnutie a nie o hlavné pojednávanie, dňa 9.7.2015 sa vôbec nepojednávalo, nerozhodovalo, odvolanie bolo vzaté späť, a preto úkon právnej pomoci mal byť len v rozsahu 1 a nie v celej výške, ako si uplatňuje žalobca. Na tomto tvrdení zotrvala žalovaná aj na pojednávaní dňa 1.8.2017. Právna zástupkyňa žalobcu trvala na pôvodne uplatnenej škode vo výške 4 098,36 €. Uviedla, že žalobca zaplatil svojmu právnomu zástupcovi takúto faktúru za poskytnuté právne úkony, preto mu vznikla škoda v uvedenej výške. Súd čo do výšky škody mal zistené z faktúry č. 2015000860 na čl. 15 spisu, že ide o faktúru za úkony v celkovej výške 422,84 €, faktúra bola splatná dňa 16.11.2015. Žalovaná v tejto faktúre namietla úkon zo dňa 9.7.2015 - obhajobu pri verejnom zasadnutí Krajského súdu v Žiline, pričom tvrdila, že v uvedený deň sa nepojednávalo, odvolanie bolo vzaté späť, a preto žalobcovi patrí len právny úkon v rozsahu 1 a nie plný úkon. Teda namiesto sumy 92,63 € úkon vo výške 23,16 € + s DPH, teda namiesto sumy 111,16 € mu patrí suma 1 úkonu + režišný paušál, patrí mu suma 41,69 €. Rozdiel 69,47 €.  $422,84 - 69,47 = 353,37$ . Z faktúry čl. 16 spisu č. 2014020809, splatnej 10.1.2015, na celkovú sumu 3 675,52 € žalovaná namietla úkon zo dňa 2.6.2011 - obhajobu pri hlavnom pojednávaní OS Čadca, ktoré bolo verejným zasadnutím a nie hlavným pojednávaním, a preto žalobcovi patrí len úkon právnej pomoci v rozsahu 1 a nie celý úkon právnej pomoci. Úkon teda namiesto sumy 92,63 € predstavuje 1, teda 46,30 €, teda správne namiesto sumy 111,16 € mu patrí 64,83 €. Rozdiel 46,33 € mu nepatrí. Taktiež namietla, že úkon zo dňa 15.2.2013 je účtovaný dvakrát ten istý úkon, teda jedenkrát úkon v celkovej výške 117,14 € žalobcovi nepatrí. Z tejto faktúry teda žalobcovi nepatrí suma  $117,14 € + 46,33 €$ , teda žalobcovi z tejto faktúry nepatrí suma 163,47 €.  $3 675,52 - 163,47 = 3 512,05$  €. Žalobcovi teda z uvedených dvoch faktúr patrí odmena vo výške 3 865,42 € a nepatrí mu odmena vo výške 232,94 €. Z uvedených dôvodov súd vyhovel žalobe vo výške 3 865,42 € a zamietol žalobu v rozsahu 232,94 €. Súd sa stotožnil s tvrdením právnej zástupkyne žalobcu, že žalobcovi vznikla škoda v celkovej výške 4 098,36 €, teda vo výške, ktorú zaplatil za obidve faktúry za poskytnutú právnu pomoc, čo vyplýva z účtovného dokladu na čl. 14 spisu na sumu 3 675,52 € zo dňa 10.1.2015 a z účtovného dokladu o zaplatení sumy 422,84 € na čl. 13 spisu 9.11.2015. Súd však skúma okrem vzniku škody a výšky škody ako zákonný predpoklad nároku na náhradu škody aj príčinnú súvislosť medzi porušením povinností a vzniknutou škodou. Príčinná súvislosť medzi vydaním nezákonného rozhodnutia a vzniknutou škodou je len u tých úkonov právnej pomoci, ktoré boli účelne a efektívne vynaložené na obhajobu práv žalobcu v príčinnej súvislosti s vydaním nezákonného rozhodnutia, teda príčinná súvislosť bola preukázaná k výške škody 3 865,42 €. Príčinná súvislosť nebola preukázaná k výške škody vo výške 232,94 € u faktúry čl. 15 spisu - úkon zo dňa 9.7.2015 nie je v príčinnej súvislosti s efektívnou obhajobou práva žalobcu v rozsahu 3, pretože nešlo o verejné zasadnutie, nepojednávalo sa, odvolanie bolo vzaté späť, konanie zastavené a u faktúry čl. 16 príčinná súvislosť nie je vôbec preukázaná u duplicitného úkonu zo dňa 15.2.2013 vo výške 117,14 €, pretože nebolo v záujme žalobcu, aby si vyúčtoval právny zástupca žalobcu dvakrát ten istý úkon, nebolo to nevyhnutné pre obranu žalobcu v príčinnej súvislosti s vydaným nezákonným rozhodnutím a pri úkone zo dňa 2.6.2011 účelný úkon bol len v rozsahu 1 úkonu a neúčelný v rozsahu 1 úkonu. Neúčelnosť úkonu znamená, že neúčelný úkon nebol vyúčtovaný a zaplatený v príčinnej súvislosti s obhajobou práv žalobcu pri vydaní nezákonného rozhodnutia. Tie úkony právnej pomoci, ktoré súd vyhodnotil ako neúčelné, neefektívne, teda nevynaložené v príčinnej súvislosti s obhajobou práv žalobcu pri vydaní nezákonného rozhodnutia súd vyhodnotil ako úkony, ktoré vznikli, resp. boli uplatnené v rozpore s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti SR 655/2004 Z. z., a teda keď žalobca zaplatil úkony vyúčtované v rozpore s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti SR 655/2004 Z. z., vznikla mu škoda aj za takto vyúčtované a zaplatené úkony právnej pomoci, avšak v príčinnej súvislosti s

porušením povinností právneho zástupcu žalobcu, ktorý nezákonným spôsobom účtoval úkony právnej pomoci a nie v príčinnej súvislosti s vydaním nezákonného rozhodnutia žalovanej. Za takto vzniknutú škodu nezákonným účtovaním, ktorá nie je v príčinnej súvislosti s vydaním nezákonného rozhodnutia, nezodpovedá žalovaný, ale právny zástupca žalobcu. Predmetom tohto konania však je len nárok na náhradu škody voči žalovanému. Žalobca si škodu vo výške 232,94 €, ktorá mu vznikla zaplatením obidvoch faktúr právnemu zástupcovi žalobcu a ktorá je v príčinnej súvislosti s porušením zákonných povinností právneho zástupcu žalobcu, musí vyúčtovať a vymáhať od právneho zástupcu žalobcu. Žalovaná nemôže zodpovedať za škodu, ktorú spôsobil právny zástupca žalobcu a nie žalovaná. Z toho dôvodu súd vyhovel žalobe v rozsahu 3 865,42 € a zamietol žalobu v rozsahu 232,94 €.

7. Trovy konania: Úspech žalobcu je v rozsahu 3 865,42 €, čo je 94 % z celkového predmetu sporu 4 098,36 €. Neúspech žalobcu je v rozsahu 232,94 €, čo je 6 % z celkového predmetu sporu. Žalobca má právo na náhradu trov konania v rozsahu čistého úspechu, teda v rozsahu 88 % (94 % - 6 % = 88 %). O trovách konania súd rozhodne hneď, ako rozsudok nadobudne právoplatnosť, preto bez ďalšej výzvy sú povinné strany konania trovy konania vyúčtovať. O výške náhrady trov konania rozhodne VSÚ prvostupňového súdu (§ 251 CSP, § 255 ods. 1, 2 CSP, § 263 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1, 2 CSP).

8. Podľa § 4 ods. 1 písm. k) poplatkového zákona od súdneho poplatku za návrh je oslobodený navrhovateľ, ak uplatňuje nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Podľa § 4 ods. 2 písm. a) poplatkového zákona od poplatku je oslobodená aj Slovenská republika pri úkonoch, ktoré vykonáva v mene Slovenskej republiky. Odporcom je Slovenská republika, zastúpená Generálnou prokuratúrou SR. Tieto úkony vykonáva v mene Slovenskej republiky, preto je oslobodená od súdnych poplatkov a z toho dôvodu ju nebolo možné zaviazat' k zaplateniu súdneho poplatku za návrh podľa § 2 ods. 2 poplatkového zákona namiesto navrhovateľa, ktorý je od súdneho poplatku oslobodený zo zákona. Poplatková povinnosť by bola daná podľa sadzobníka súdnych poplatkov položka 1 písm. a) vo výške 6 % zo sumy 4 098,36 €, najmenej 16,50 €.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, uvedie sa, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (Podľa položky 21 sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona o súdnych poplatkoch, ak nebude odvolanie doručené v potrebnom počte, súd bez ďalšej výzvy vyhotoví kópie odvolania na náklady odvolateľa vo výške 0,50 €/1 strana.)

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.